

(Ez gara) neutralak

HIRUKI LARROSA

Aurreko ikasturtean irakasleekin izandako azken esku-hartzeetako batean, eskolaren izaeraren inguruan aritu ginen solasean. Hezkidetzazeharka lantzearen beharraz aritu ginen eta eskolak haur, nerabe, gazte zein eskolako langile ororentzat espazio segurua izatearen beharraz. Ahoz erraz esaten dugun hau guztia nola gauzatu zitekeen ideiak biltzen aritu ginen.

Eskolak izan behar lukeen eta bete beharko lituzkeen funtzioen inguruan hainbat eta hainbat ideia atera zen. Mugak, nolabait, argi azaleratu ziren: eskolak, pertsonen garapen integrala, parekidetasuna, justizia, ongizatea, komunitatearekiko lotura, elkarzaintza, pentsamendu kritikoa... Finean, bizigarriak diren bizitza osasuntsuak sustatu behar zituen. Pertsonen artean boterekeriarik gabeko harreman osasuntsuak sustatzeko landu beharreko edukia ere zerrendatzen hasi ziren: komunikazio ez bortitza, gizonen pribilegioak eta desboteretzea, sexu-genero aniztasuna, dekolonialitatea edo “kultur aniztasuna”, indarkeria matxista, tratu onak, klase zapalkuntza...

Gero eta hitz potologoak agertzen hasi ziren honetan, kezkatuta hitz egin zuen irakasle bat. Irakaslea zen heinean, bere pentsamendu eta ikuspegi politikoaz ikasleak bustitzeak arduratzen zuen. Hau da, ideologia jakin bat trans-

Irakasle askok,
haien jardun
pedagogikoaren
balio etiko oinarritzko
moduan ulertzen
dute neutraltasuna,
haurren garapen
kritikorako zumeak
ezarri bai, baina hau
ekintza ideologiko-
politikotik bananduz

mititzeak kezkatzen zuen irakaslea. Neutraltasunaren gaia ez baita hezkuntza formalean lan egiten dugunok gutxitan topatzen dugun gaia. Irakasle askok, haien jardun pedagogikoaren balio etiko oinarritzko moduan ulertzen dute neutraltasuna, haurren garapen kritikorako zumeak ezarri bai, baina hau ekintza ideologiko-politikotik bananduz.

Eskolak ideologiarik gabeko espazio aseptiko moduan ulertzen dituenik apenas geratzen delaren susmoa dugu, halere. Bestela, nola ulertu administratziotik

egiten diren hezkuntza politikek haien sorkuntzan parte-hartze sozialetik duten eskasia? Edo, nola ulertu gurasoek haien haurrak sexualitate tailer batera ez joateko adierazpena eztabaida sozial, are, aurkakotasunak aurkakotasun, onargarriztat jotzea? Edo, nola ulertu, hezkidetzaz ematen dugunon aurkako idazki bat EAE zein Nafarroako ikastetxeetan zabaldu izana parekidetasuna eta tratu onak lantzeko garatzen dugun ibilbidean ematen ditugun edukia falttsuak eta “zientziaren kontrako planteamenduak” direla adieraziz?

Eskolak, espazio politikoak direlako. Alegia, borrokarako espazio sinbolikoak.

Orduan, Soledad Trujillok *Pedagogias queer* (2019) libururako gibel solasean aipaturikoa etorri zitzaigun gogora. Hark, eskolak jendartean ematen diren posizio hegemonikoak erreproduzitzeko duen funtzioaz hitz egiten du, gaineratuz, hegemoniatik sortzen den homogeneousazio, norma (eta beraz, bazter) eta erreferentzialtasun bakaren aurrean, kuir pedagogiak irtenbide izan daitezkeela. Zeren, bai berak eta bai guk argi dugu: jendarteko hegemonia arrazista, klasista eta zisheteropatriarkala eskoletatik kanporatu nahi badugu “beharrezkoa da ordena sinbolikorako ekoizpen baliabideetan” ere borrokatzea. ●

BERTSOLARI TXAPELKETA NAGUSIA 2022

www.bertsozale.eus
www.bertsozale.eus

Antolatzailea: | Laguntzailea:

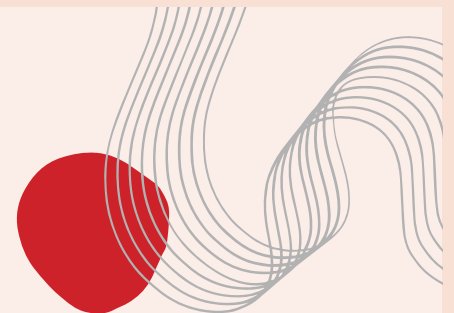

GETXO

Irailak 24, larunbata, 17:00
Muxikebarri Zentroa

ARRASATE

Irailak 25, igandea, 17:00
Amaia Udal Antzokia

LEHENENGO FASEA